

על עמדתו כלפי היהודים, כך שהוא מאמץ את נקודת מבטה ורואה את הפגמים הרבים של היהודים באור סלחני ואוהד.

דוגמא לכך ניתן לראות בתיאורו של סאמי. סאמי מתואר כאחד הגויים המבלים את זמנם בבית המרחץ ומשתכרים. ברם, בניגוד ליחסה לגויים, קאטרינה מתייחסת לסאמי בחיבה וברחמים, וכך הביקורת כלפי שכרותו מנוטרלת כמעט לחלוטין, בייחוד לאור העובדה שקאטרינה מתאהבת בו ויולדת את ילדו. אף מאוחר יותר, כאשר הוא נוטש את קאטרינה חרף מצבה, אינה יוצרת טינה כלפיו, בשל הסלחנות שמשרה התנהגותה של קאטרינה כלפיו.

האמפטיה של קאטרינה כגורם המנטרל את הביקורת על היהודים מצויה גם במערכת היחסים שבינה לבין הני, וגורמת לכך שהקורא יקבל בהבנה את התאבדותה של הני (עבודה עד מוות).

זהות המבקר כגורם המנטרל ביקורת כלפי היהודים מתבטאת גם במחאותיהם של הני וסאמי כלפי היהודים. בעמוד 54 סאמי אומר "עליך לדעת, כי היהודים הם רמאים והבצע קודם אצלם לכל" וגם הני מכנה את היהודים כרשעים ונטולי יתרונות. אך, ביקורת זאת מאבדת מערכה נוכח העובדה שהדוברים הם בעצמם יהודים, וכך ביקורת זו נראית כביקורת כנגד עצמם.

מכל אלה נובע כי המחבר אכן מעביר לכאורה ביקורת על היהודים, המגבירה את אמינותה של קאטרינה כמספרת, ברם, למעשה ביקורת זו מנוטרת מחומרתה, וההערכה שהקורא חש כלפי היהודים מדבריה של קאטרינה אף מתחזקת.